

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾

★ 249 Tâlût askerî erkânı ve ordusu ile hareket edince:

“- Allah sizi mutlaka bir nehirle imtihan edecek. Kim o nehirden su içerse benden değildir. Kim de o sudan tatmazsa işte o bendendir. Ancak herkes eliyle bir avuç su içebilir” dedi.

İçlerinden pek azı hariç, o nehre varır varmaz nehirden su içtiler. Tâlût ve beraberindeki iman eden kimse-ler nehri geçtiklerinde, nehri geçmeyenler:

“- Bizim bu gün Câlût ordusuna karşı duracak gücümüz yok” dediler. Allah’a kavuşacaklarına inanıp bilenler ise onlara:

“- Nice az topluluklar, Allah’ın iradesi, yardımı ve desteğiyle, nice çok topluluklara galip gelmişlerdir. Allah sabrederek savaşa devam edenlerle beraberdir” dediler.

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

250 Câlût’a, askerî erkânına ve ordusuna karşı savaş meydanına çıktıkları zaman:

“- Ey Rabbimiz üzerimize sabır yağdır, savaş meydanında bize metanet ihsan eyle. Ordumuzun özgüvenini, cesaretini artır. Şerefimizi ve itibarımızı yücelt. Kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah’a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden, kâfir bir kavme karşı da bize yardım et” diye dua ettiler.

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ
مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ
اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾

251 Sonunda Allah’ın izni ve lütfuyla onları yendiler. Dâvûd, Câlût’u öldürdü. Allah kendisine devlet, hükümdarlık, peygamberlik, sağlıklı ve ahlâklı yaşama bilgisi verdi. Allah’ın sünneti, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olan bazı şeyleri de ona öğretti.

Eğer Allah insanların bir kısmıyla diğer bir kısmının devletlerini, medeniyetlerini ortadan kaldırmasa, iktidarlarından uzaklaştırmasa, zulümlerine karşı koydurmasa, azgınlarını, kötülük yapanlarını engellemese, insanlara savunma imkânı vermeseydi, ülkelerin, yer yüzünün düzeni, dengesi bozulurdu. Fakat Allah bütün insanlığa, bütün varlıklara karşı lütuf ve kerem sahibidir.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

252 İşte bunlar Allah’ın âyetleridir. Biz onları sana doğru ve tam olarak, okuyoruz, anlatıyoruz. Şüphesiz sen Allah tarafından özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere gönderilmiş Rasüllerden, peygamberlerdensin.